

Nieuwsbrief

winter 2024

RCL 005 Branch Liberation of the
Netherlands

2024-10

Het bestuur wenst u allen een heel gelukkig nieuwjaar en we hopen velen van u te zien op de nieuwjaarsreceptie op zondag 19 januari in Clubhouse Mondani!

Een heel bijzonder jaar

Zoals jullie ongetwijfeld allemaal weten, is dit een heel bijzonder jaar. 2025 markeert de 80e verjaardag van het einde van de Tweede Wereldoorlog, in mei op het Europese continent en wereldwijd in augustus.

Als Canadees, die zelf niet in het leger heeft gediend, is het ongelooflijk moeilijk om je voor te stellen hoe zwaar het moet zijn geweest voor mijn oudooms, die vochten met het Canadese leger en geconfronteerd werden met kogels, granaatvuur, mortieren, regen en modder. Geconfronteerd met een angst die, gelukkig voor de meesten van ons, onbegrijpelijk is. Ik denk aan hun vrouwen thuis in Canada, veilig, maar doodsbang, dat hun echtgenoten misschien niet thuis zouden komen. Ik denk aan deze ooms, die het allemaal wel naar huis hebben gehaald, hoewel ze er soms slecht aan toe waren.

Dan denk ik aan de familie van mijn man, die in Arnhem woonde toen de oorlog uitbrak. Zijn grootouders waren jonge kinderen of jongvolwassenen en moesten vijf lange jaren onder naziregime leven. Zijn oom, een jonge jongen van vier jaar, die zich in september 1944 in zijn kelder in Oosterbeek verstopte. Ik denk aan zijn grootmoeder, die vertelde dat ze een paar centimeter langer was geworden toen ze in Friesland aankwam na haar evacuatie uit Arnhem (door de sneeuw onder haar klompen na haar lange wandeling!).

Wat moeten ze gevoeld hebben toen ze in augustus 1945 eindelijk thuiskwamen? En wat met de Nederlanders, die in hun huizen konden blijven, maar hun steden waren verwoest waren, hun burens weg waren weg en er was zo weinig tot niets te eten was. Hoe voelde die vrijheid? Er was nog een lange weg te gaan voordat het leven weer 'normaal' zou zijn worden.

Ik hoop, dat we dit jaar allemaal de tijd nemen om na te denken over wat deze vrijheid voor ons betekent. En om na te denken over wat deze vrijheid, die we genieten, zoveel mensen heeft gekost.

Hoewel ik geen Nederlander ben, moet ik toegeven, dat ik elk jaar een beetje Nederlandse trots voel als mensen overal ter wereld de soldaten en helden komen herdenken op Remembrance Sunday en Remembrance Day. En ik voel het nog sterker elke kerstavond, wanneer duizenden mensen naar de oorlogsbegraafplaatsen in het hele land trekken en hun respect, dankbaarheid en bewondering tonen door kaarsen op de graven te plaatsen.

Deze mannen worden niet vergeten en het is onze taak als Royal Canadian Legion, Branch 005 'The Liberation of the Netherlands' om ervoor te zorgen dat ze dat nooit zullen worden dat nooit zal gebeuren.

Het is een eer om de erfenis te dienen van de Canadezen, die de oceaan overstaken om naties, families en kinderen te redden, soms ten koste van hun eigen leven.

Mijn wens voor dit jaar is, dat we ons dit allemaal herinneren, dat we onze kinderen dit leren herinneren en dat we dienen, niet voor onszelf of onze glorie dienen, maar voor die van hen.

Amanda Slotboom
Penningmeester/redacteur

Sinds de wapenstilstand op 11 november 1918 om 11:00 uur van kracht werd, hebben de landen van het Gemenebest de herdenking van het einde van een bloedige en afschuwelijke vier jaar oorlog herdacht, waarbij de tijd werd genomen om militairen te eren, die stierven tijdens de uitoefening van hun plicht. Sindsdien vieren verschillende andere landen buiten het Gemenebest dit ook op 11 november, ter ere van het einde van de vijandelijkheden.

‘Armistice Day’ werd in 1931 officieel herdacht als ‘Remembrance Day.’

In Nederland wordt de herdenking op 4 mei gevierd, de dag van het einde van de nazibezetting in de Tweede Wereldoorlog. Omdat de Nederlanders de offers en moed van de geallieerde soldaten, die kwamen om dit land te bevrijden, echter nooit zijn vergeten, wonen velen de ceremonies bij op verschillende oorlogsbegraafplaatsen en bij monumenten in het Gemenebest in het weekend, dat het dichtst bij 11 november ligt of op de 11e zelf,.

Groesbeek

Elk jaar houdt de Canadian Forces Support Unit uit Geilenkirchen, Duitsland, op de Canadese oorlogsbegraafplaats in Groesbeek een 'Herdenkingsceremonie'. Op basis van onze doelstellingen is het gebruikelijk, dat RCL Branch 005 hierbij een actieve rol speelt.

Op maandag 11 november 2024 was het weer mild, fris en prachtig zonnig weer.

Commandant, luitenant-kolonel Alma Pleasance en sergeant-majoor, Samuel Pépin waren onder de indruk van onze promotient, bemand door comrade Ruud Jansen. Ze waren ook blij met de opkomst van onze Branch, militairen en lokale burgers.

De ceremonie begon nadat de Colour Party was opgemarcheerd, voorafgegaan door de Piper van de 48th Highlanders of Holland, en deze zich had gepositioneerd bij het Cross of Sacrifice. De ceremonie begon met O' Canada en het Wilhelmus, gevolgd door een toespraak door de Padre.

Vervolgens werden de 'Last Post', twee minuten stilte, het Lament en de 'Reveille' gespeeld. De Act of Remembrance werd voorgelezen door comrade Gerrit Bruggink. Het gedicht 'In Flanders Fields' werd voorgelezen door drie studenten van AFNORTH en vervolgens hield Lt. Col. Pleasance een korte toespraak.

Comrades Danny Murphy en Gerrit Bruggink legden namens Branch 005 een krans en comrades Alice van Bekkum en Henk Mostert namens Faces to Graves een krans. De doedelzakspeler speelde 'Amazing Grace' en de ceremonie werd afgesloten met 'God Save the King'.

Nadat de Colour Party was afgemarcheerd, werden alle gasten uitgenodigd om zich op te warmen met warme chocolademelk, koekjes en soep in de cateringtent, verzorgd door comrade Yvonne Swarthoff en Ans Mostert (echtgenote van comrade Henk Mostert), met dank aan de Canadian Forces Support Unit.

Andere ceremonies

Remembrance day werd niet alleen in Groesbeek herdacht, maar ook op verschillende andere plekken in Nederland. Comrades Henk Mostert (krans gelegd), Edwin van der Wolf, Amanda en Maikel Slotboom waren op zaterdag 9 november aanwezig in Harderwijk. Op zondag 10 november waren comrades Don Pauwe en Hans Achterkamp aanwezig in Westduin en comrades Hans Achterkamp en Henk Mostert in Apeldoorn (Man with the Two Hats); comrade Amanda legde samen met comrade Jim Brotherton (namens de American Legion) een krans op de Airborne oorlogsbegraafplaats in Oosterbeek.

Leden waren ook aanwezig in Rotterdam (Peter Bongers) en Rees (Duitsland *zie Gerrit's verhaal).

Herdenkingen werden ook gehouden in Vimy Ridge en Beaumont Hamel in Frankrijk.

Het bestuur bedankt alle leden die aanwezig waren, een krans legden, deel uitmaakten van een delegatie of vrijwilligerswerk deden tijdens de Poppy Campaign van dit jaar.

Poppy campagne

bijgedragen door: Gerrit Bruggink

De poppy campagne begon in Bronckhorst met het opspelden van een poppy (klaproos) bij burgemeester Marja van der Tas op 4 november. Ze nam de klaproos met respect in ontvangst en vroeg waarom we dit in Nederland doen en wat het betekent. Ze nam uitgebreid de tijd om naar mijn verhaal te luisteren.

Mevrouw Van der Tas kreeg ook de Bevrijdingsmunt, omdat haar tijd als burgemeester ten einde loopt. Tijdens de campagneperiode werden de poppys op verschillende plekken in Nederland beschikbaar gesteld (zie foto's hieronder).

Gedurende het jaar besteden we aandacht aan de klaproos, de oorsprong, het doel en waarom we hem dragen bij verschillende herdenkingen en evenementen dragen (waaronder bij Keep Them Rolling en andere geïnteresseerden).

Er werd tijdens de herdenking voorlichting gegeven over de symbolische bloem vanaf D-Day op 4 juni 1944 in Normandië en de laatste op Remembrance Day.

Herdenking Camp Rees

Tijdens de herdenking in Camp Rees op 9 november was er de mogelijkheid om de poppy op te spelden bij de burgemeester van Rees, de heer Sebastian Hense. Tijdens de oorlog van 1944-45, was in Rees een concentratiekamp. Hoewel de beveiliging streng was en de sancties voor 'hulp aan de vijand' streng waren, slaagden lokale bewoners, waaronder die uit het dorp Bienen, erin om hulp van buitenaf te bieden in de vorm van voedsel en kleding. Vanaf december 1944 wisten de eerste gevangenen via Megchelen te ontsnappen richting Gaanderen.

Zij kregen onderdak in Nederland bij de familie Venhorst, die vervolgens een ondergronds netwerk opzetten om gevangenen na hun ontsnapping te begeleiden. Het totale aantal succesvolle ontsnappingen is niet precies bekend. Op 23 maart 1945, kort na Operatie Veritable, met de slag om het Reichswald, werd Rees platgebombardeerd door de Britten en de Schotten (51st (Highland) Infantry Division). Twee dagen later, op de 25e om 12:00 uur, werd het kamp bevrijd en werden de nog aanwezige Duitsers gevangen genomen.

Er werd een tentenkamp opgezet voor de gevangenen. De overlevenden onder de Nederlanders werden uiteindelijk via Kevelaer, dat iets eerder al was ingenomen, teruggebracht naar hun plaatsen van herkomst.

Ik wil al onze poppy-vrijwilligers bedanken voor hun inzet.

burgemeester van
Bronckhorst, Marja
van der Tas

burgemeester van
Rees, Sebastian
Hense

concentratiekamp Wees

foto's bij Blokker Zelhem en Snackbar Hoogstraat,
Hengelo, Gelderland

Kerstavond 2024

Kaarsen worden door de dankbare Nederlandse bevolking op de graven van hun bevrijders geplaatst

Volgens de Commonwealth War Graves Commission: De Finse traditie om kaarsen op de graven van geliefden te plaatsen als integraal onderdeel van kerstavond werd in 1991 op Holten Canadian War Cemetery geïntroduceerd door mevrouw Leena van Dam, een Finse dame die in Nederland woont. Sindsdien hebben de kaarsen de graven van de Commonwealth-militairen in Holten en andere Commonwealth War Graves in het hele land verlicht.

Dit jaar waren leden van onze tak van heinde en verre aanwezig om deze dappere mannen te herdenken, die 80 jaar geleden stierven voor de bevrijding van Nederland. Hieronder vindt u een selectie foto's van veel van deze locaties.

Roosendaal en omgeving

Comrades Daan Bruggelmans en Dré van Roomen waren namens de Dutch Polar Bears op de begraafplaatsen aan de Bachlaan en Bredaseweg om kaarsen te plaatsen voor alle slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Ook werden vier persoonlijke verhalen gedeeld met de bezoekers en werd de Last Post gespeeld. Studenten speelden een speciale rol in deze diensten, door versierde kaarsen en tekeningen op de graven te plaatsen en tijdens de les te herinneren, dat onze vrijheid niet vanzelfsprekend is.

Wilnis

Van Comrade Reinier
Groeneveld

Drie Canadezen liggen hier
begraven. Reiner gaat alleen
of met zijn dochter, Suzanne.
Het is een vredige en rustige
plek voor reflectie.

Groesbeek
van Tjarco Schuurman

Holten

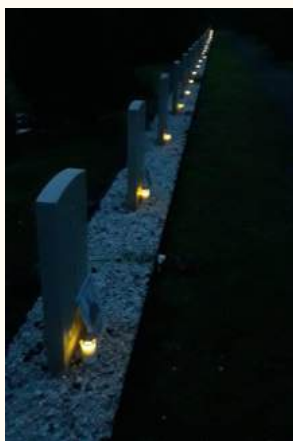
Comrade Wim Holten

Ugchelen

Comrade Henk Mostert en echtgenote

Op dinsdag 24 december jl. verzamelden belangstellenden zich om 16.15 uur bij de parkeerplaats van Heidehof. Onder de muzikale begeleiding van een doedelzakspeler en midwinterhoornblazers liepen ze richting de oorlogsgraven van Heidehof, Ugchelen, luisterend naar de roep van de midwinterhoornblazers, terwijl het laatste gedeelte in stilte werd afgelegd, gedenkend, opdat wij niet vergeten hoe erg oorlog is en wat vrijheid betekent. Nadat de Last Post had geklonken werden de aanwezigen, m.n. de schoolkinderen, uitgenodigd om een kaars bij de 57 graven te plaatsen. Het was een mooie ceremonie wat ook door de overzeese families erg werd gewaardeerd.

Arnhem/Oosterbeek

Comrades Amanda en Maikel Slotboom zijn een familietraditie begonnen om elk jaar op kerstavond met hun dochter Katie (13) naar Oosterbeek te gaan, niet alleen door kaarsen bij graven te plaatsen, maar ook om foto's te maken van de graven van familieleden, die daarom hebben gevraagd en dan vaak tot wel twee uur, regen of zonneschijn, de begraafplaats door te brengen. In 2021, toen de COVID-beperkingen nog steeds van kracht waren, vroegen meer dan 60 families om foto's. Dit jaar namen nog eens 47 families contact op.

Katie en haar vriendin Valentijn (13) kwamen op 27 december terug om te helpen met het opruimen van de begraafplaats.

Lochem en Barchem

Comrades Berry en Yvonne Swarthoff

Bergen op Zoom

Comrade Ad van Uffelen reported that several hundred people, young and old, came to the war cemeteries in Bergen op Zoom on Christmas Eve to honour their Canadian liberators buried there.

Hand in hand, veterans and young children entered the cemetery to place the lights on the graves. The organisation was honoured by the presence of the Honourable Hugu Adsett, Canadian Ambassador to the Netherlands. As a representative of Canada, he commemorated the Canadian liberators in a special way by placing a few lights. Comrades Don Paauwe and Ad van Uffelen were present on behalf of the RCL005.

Jonkerbos (Comrade Richard Hendriks)

Op 24 december vond de jaarlijkse lichtjesavond plaats op het Jonkerbos Nijmegen Military Cemetery met 1652 bijzondere kaarsen. Hoewel op deze begraafplaats voornamelijk Britse militairen liggen, rusten hier ook bijna 100 Canadezen. Burgemeester Bruls van Nijmegen, en de wethouders dhrn. J.P. Broeren en dhr. T. van Elferen, waren ook aanwezig. Burgemeester Bruls stak de fakkel van Herdenking (verstrekkt door de organisatie IOFF van dhr. Peter van der Meij) aan en stak de eerste kaars aan, samen met de kinderen Sofie en Ties van de Sint Nicolaasschool, Nijmegen. De wethouders plaatsten een kaars bij het graf van de Britse soldaat Wats die op 25 december jarig zou zijn geworden, en een kaars bij het graf van de Britse soldaat Ellis. Zij deden dit samen met Fenna en Eva, ook van de Sint Nicolaasschool.

Een leerling van de Tarcisiuschool Nijmegen, Herman van de Water, speelde Amazing Grace op zijn draailier; een prachtig instrument. Dhr. Schreef speelde de Last Post en comrade Danny Murphy reciteerde de Act of Remembrance. De ceremonie werd muzikaal ondersteund door Brass Quintet BBQ en werd georganiseerd door Lichtjes op Jonkerbos Nijmegen. Vrijwilligers waren onder andere onze comrades Danny Murphy, Henk van den Boom en Richard Hendriks. Al met al was dit een zeer geslaagde kerstavond!

Foto's met dank aan Lichtjes op [Oorlogsbegraafplaats Jonkerbos](#) Facebookpagina

Een speciale opmerking over comrade Hendriks

Richard is anoniem genomineerd voor Nijmegenaar van het Jaar vanwege zijn harde werk op Jonkerbos en het herdenken van de mannen die daar liggen. Op kerstavond werden 1652 graven verlicht. Richard is ook hard aan het werk met Faces to Jonkerbos, beginnend in september 2024, waarbij hij gezichten en verhalen aan ongeveer 1000 (voornamelijk Engelse) graven geeft, met behulp van een QR-code bij de graven zelf.

Richard Hendriks houdt de herinnering aan

'Het zijn verhalen die we niet mogen vergeten'

Zo'n duizend gesneuvelde soldaten kregen een gezicht op de Nijmeegse begraafplaats Jonkerbos, met bordjes en portretten bij hun graf. Dankzij Richard Hendriks. Nu is hij in de race voor de titel Nijmegenaar van het Jaar.

Mitchel Suijkerbuijk
Nijmegen

Het is de dag van kerstavond, einde middag. Hendriks is druk bezig met het aansturen van tientallen vrijwilligers. Bij de ongeveer 1650 graven van veelal Britse militairen die sneuvelde in de Tweede Wereldoorlog staan kaarsjes opgesteld. Bij elk graf een. Klaar om een paar uur later aangestoken te worden.

De jaarlijkse lichtjesherdening is een eerbetoen, een manier om aan de vooravond van kerst stil te staan bij alle soldaten die hun leven gaven voor de vrede. „Met m'n Canadese schoonvader was ik lang geleden bij de Canadese begraafplaats in Holten”, zegt initiatiefnemer Hendriks

(57), als hij even pauze neemt tijdens de opbouw. „Daar startte deze traditie en doen ze dit al sinds begin jaren 90. In 2016 hielp ik mee bij de eerste lichtjesherdening in Groesbeek. Ik vond het zo'n mooi idee. Dit moet ook in Nijmegen traditie worden, vond ik. Een jaar later zette ik het hier op, met Jan-Willem Akkers en Theo Phoelich.”

De laatste jaren is een dergelijke herdenking uitgegroeid tot een fenomeen, dat op tal van begraafplaatsen op kerstavond plaatsvindt. In Nijmegen trekt het elk jaar honderden mensen. Burgemeester Hubert Bruls en wethouders, inwoners van de stad, nabestaanden van soldaten.

De lichtjesavond is slechts één reden waarom Hendriks is genomineerd voor de ere-titel Nijmegenaar van het Jaar. Omdat tachtig jaar terug de militaire operatie Market Garden plaatsvond, organiseerde hij in september 2024 Faces to Jonkerbos: van zo'n duizend voornamelijk Engelse graven wist hij met andere vrijwilligers de foto's en verhalen erachter te achterhalen. Een qr-code bij de graven verwees naar een uitgebreider verhaal van de gesneuvelde soldaat. Sommige verhalen raakten hem. „Ieder verhaal is bijzonder op z'n eigen manier. Ik weet bijvoorbeeld van een soldaat die sneuvelde in Frankrijk en een halfjaar later aanspoelde op Aemland. Die is hier herbegraven.

'Foto is lastig'
Via de Facebookpagina Jonkerbos War Cemetery 1939 - 1945 kunnen nabestaanden van soldaten hun verhaal doen of oproepjes plaatsen. Vrijwilligers hebben veel contacten in Engeland die via archieven informatie opsporen. Zo moet de informatie correct zijn. Hendriks: „Wat het lastig maakt, is het vinden van een foto. De meeste soldaten die hier begraven liggen, kwamen uit Engeland. Maar van de Britten werd bij hun indiensttreding geen officiële foto gemaakt, in tegenstelling tot van Canadese soldaten.” Hoewel het een puzzel is, is hij gedreven nog veel meer te achterhalen.

Richard Hendriks op de militaire begraafplaats Jonkerbos, met achter hem bij elk graf een kaarsje. FOTO DAVENHAGEN

Voor dit jaar staat er opnieuw een Faces to Graves op de planning. „Het zijn verhalen die we niet mogen vergeten, van soldaten die zich hard hebben ingezet voor de vrede. Hoe bijzonder is het dat we tachtig jaar na dato nog steeds nieuwe verhalen horen.”

Ieder verhaal is bijzonder op z'n eigen manier
- Richard Hendriks

„De Britse herdenking in september was uniek, omdat zowel de Britse als Amerikaanse ambassadeurs hierbij aanwezig waren. Ook ambassadeurs van beide landen. Er zijn weleens vaker Britse hoogwaardigheidsbekleders bij geweest, maar nooit eerder waren zij hier samen.”

Of hij Nijmegenaar van het Jaar wordt, wordt maandag duidelijk op de nieuwjaarsreceptie van de gemeente. Alleen al de nominatie vindt Hendriks een eer. „Ik ben ook nieuwsgierig wie me heeft voorgedragen. Daar ben ik nog niet achter.”

■ Andere genomineerden voor Nijmegenaar van het Jaar zijn de drie oprichters van Nyma Makersplaats (Bas de Vries, Bauke Brit en Wimke van den Heuvel) en Bregje Jaspers (Brandgrins024).

Gelderlander, 4 januari 2025

Voor hen die niet thuis kwamen met kerst

Lichtjes op Oorlogsgraven

In geheel Nederland werden op kerstavond kaarsjes ontstoken voor hen, die niet terug kwamen met kerst. Voor hen, die voor onze vrijheid vochten en hun leven lieten. Het lijkt allemaal zo duidelijk en je ziet het vaak voorbij komen deze tekst, maar vrijheid is in deze tijd niet meer vanzelfsprekend.

Velen vechten nu weer voor onze vrijheid, sta daar ook even bij stil. Duizenden militairen zijn in Europa gestationeerd om onze vrijheid te bewaken. Ook zij waren niet thuis met kerst.

Wat wij zien is, dat het aantal vrijwilligers toeneemt om ons te ondersteunen bij het plaatsen van de kaarsjes. Het was dit jaar voor de 10e keer en de teller stond op 482 plaatsen, 25.740 graven en 213 monumenten. En dan zijn er ook nog veel locaties, die niet werden aangemeld, maar waar wel kaarsjes werden ontstoken.

In dit jaar 2025 vieren wij met ons allen het 80ste bevrijdingsjaar, laten wij er dan voor zorgen, dat met kerst alle locatie bekend zijn waar een kaarsje wordt aangestoken.

Ons motto zal dan weer zijn: geen graf zal worden vergeten.

De opkomst op kerstavond was enorm op de grote begraafplaatsen. Op enkele locaties werden zelfs verkeersregelaars ingezet om het verkeer in goede banen te leiden.

In Holten stonden de auto's tot bij het restaurant op de Holterberg.

In Bronckhorst en er buiten werden weer alle graven voorzien van een kaarsje. Maar ook monumenten en graven van verzetspersonen werden voorzien van een kaarsje.

In Hengelo Gld werd natuurlijk de World Peace Flame niet vergeten, met toch wel een belangrijke boodschap: Een vlam een droom, samen leven in vrede is onze wens.

Het monument in Zelhem, deze werd dit jaar onthuld op 23 september als eerbetoon aan de bemanningsleden van de Lancaster EB470. Deze stortte neer op 23 september 1944, aan de Hummeloseweg.

In Groesbeek werd weer een extra kaarsje geplaatst bij Aubrey Cosens' Victoria Cross en in Steenderen bij Lieutenant John Gordon Kavanagh.

Beiden van The Queen's Own Rifles of Canada, die ook onze regio bevrijdden.

Ook buiten Nederland werden er kaarsje gezet. (Ze [hier](#)).

In de Normandië werden op drie locaties een kaarsje geplaatst door vrienden van mij. Wat over blijft is toch wel erg belangrijk.

Ik wil hierbij alle vrijwilligers bedanken voor hun inzet op kerstavond, dit waren er meer dan duizend dit jaar.

Heb je een graf gezien, dat niet was voorzien van een kaarsje, meld dit dan.

Dat kan bij mij persoonlijk, Gerrit Bruggink: thb-support@hotmail.nl.

Gerrit Bruggink
1st Vice President

Binnenfort

Zondag, 19 januari, 13.00 uur

Nieuwjaarsreceptie @
Clubhuis Mondani

Graaf Ottoweg 6, Lochem

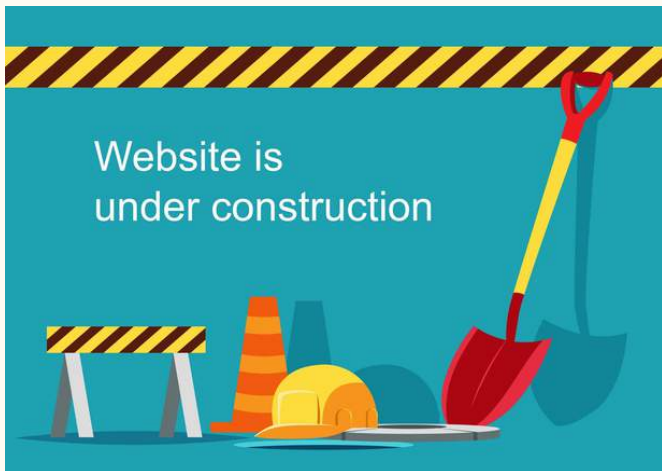

Operation VERITABLE

Zaterdag, 8 februari

Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek

Zevenheuvelenweg 38, 6561 ES Groesbeek

Bedankt voor uw geduld!

Onze website wordt verplaatst naar een nieuwe server, wat voor wat onregelmatigheden in de service heeft gezorgd. Dit zal binnenkort worden verholpen.

De lay-out en inhoud van de website worden de komende maanden bijgewerkt en gemoderniseerd.

Uw geduld wordt gewaardeerd!

Find us online:

Steun onze vestiging

Alle donaties worden gewaardeerd en zijn altijd welkom. Wij hebben een ANBI-status. Alle donaties komen in aanmerking voor belastingaf trek. Bezoek de link naar onze website hierboven.